

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

27. října 2013

ZASLAL:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 2. PARALIPOMENON 24, DANIEL 5, SKUTKY 3-4

MLADÍ LIDÉ A BOŽÍ SLOVO

Byl to Abraham, kdo získal požehnání, aby mohl své děti a svou domácnost vést tak, aby porozuměli učení, které dostal od Boha, v naději, že budou pokračovat v životě, který jim bude ku prospěchu (Viz **Genesis 18:19**).

Poději bylo podle Zákona po dětech požadováno, aby ctily „svého otce i matku“ (**Exodus 20:12**) a rodiče mají těmto příkázáním učit své děti jak doma, tak i na cestách, které podniknou jako rodina, při ranním vstávání i při večerním ulehání (**Deuteronomium 6:1-8**). To bylo první příkázání spojené se slibem. Pokud budou děti poslouchat Boží příkázání, budou „dlouho žít v zemi“. Toto prohlášení mohlo být doslovné, nebo mohlo odkazovat k dědictví zaslíbenému Abrahamovi a týkajícímu se života národa v míru, které jim Bůh slíbil, pokud mu budou věrně sloužit.

Z toho, jak nebeský Otec Abrahama chválí, jasně vyplývá, že vychovával Izmaele ve víře, že je synem zaslíbení. To vysvětluje, proč se modlil Izmael, ne Hagar, když zoufalí žíznil v poušti. „Bůh slyšel hlas chlapce,“ řekl anděl, a našli vodu. Později, když si uvědomil, kdo je pravým dědicem, učil Abraham tytéž pravdy Izáka, skrze nějž měla zaslíbení pokračovat.

MLADÝ KRÁL

V první dnešní kapitole jsme se seznámili s mužem, který nastoupil na trůn, když mu bylo sedm let. Jeho otec Achazjáš byl zlý, jeho vláda byla zkázonosná, a nakonec se trůnu zmocnil zlovolná Atalja a zavraždila všechny syny (až na jednoho) zlého krále, kterého zabil Jehú, král Izraele. Jóáš byl zachráněn jako dítě a vychoval jej kněz Jójada. Ač měl zemřít jako mladý muž na vážnou nemoc, kraloval nad Judeou po dobu čtyřiceti let. Během této doby přesvědčil lid, aby opravili a přestavěli Boží chrám z vlastních prostředků v souladu s Mojžíšovým zákonem, a znovuobnovil uctívání v Chrámu. Jeho spravedlivé chování bylo pravděpodobně výsledkem toho, že byl vychováván spravedlivým člověkem. Stejně tak tomu může být i dnes. V naší komunitě máme nedělní školy, mládežnické organizace a víkendová shromáždění, kterých se mohou účastnit přátelé našich vlastních dětí, kteří je často navštěvují. Mohou být vyučovány v Pravdě nezávisle na tom, zda je Bible důležitá pro jejich vlastní rodiče či nikoliv. To je privilegium. Tato možnost je otevřená pro všechny, kdo jsou rodiči (nebo dokonce prarodiči), aby mohli ovlivňovat ty, kteří se dostávají do jejich péče, v naději, že přijmou Pravdu.

Dnes však čteme, že jakmile Jójada zeslábla nakonec zemřel, vše se změnilo! Judejští velmoži očividně nikdy doopravdy nesloužili Bohu Abrahama, a nyní přišli za Jóášem a přesvědčili jej, aby dal znovu vztyčit sochy model a uctíval je! Přestože byli vysláni proroci, kteří sdělili Jóášovi, jak Bůh smýšlí o jeho jednání, neposlouchal je! Jeho vrcholným hříchem bylo, že odsoudil k smrti syna muže, který jej tak láskyplně vychoval a staral se o něj po smrti jeho rodiny. Nebyl pamětliv mil osrdenství (**verš 22**) a nechal jeho syna ukamenovat. Pán Ježíš se o tom zmiňuje v **Matoušovi 23:35** a přirovnává činnost farizejů jeho generace k Jóášovi. Praví, že nejsou lepší a že krev tohoto spravedlivého muže dopadne na jejich generaci, což se také stalo. Generace, která zavraždila Prince života na příkaz těchto náboženských fanatiků, měla snášet neustálé pronásledování ze strany dobyvatelů a jejich spojenců, dokud roku 70 ulice Jeruzaléma nezrudly krví!

Opusťme nyní tuto smutnou zkázu spravedlivého muže s tím, že jsme se poučili o osudu lidí, kteří zanechají uctívání pravého Boha a naslouchají radám pošetilců, kteří se nestarají o Něj a o Jeho zákony. Zamysleme se

nad tím, jak důležité je nejen vychovávat děti tak, aby znaly Boha, a dávat jim dobrý příklad doma, ale i nad tím, jak si vzájemně pomáhat, abychom zůstali pod vlivem Božích proroků, jak je zaznamenáno v Jeho slově.

DALŠÍ MLADÝ PRINC

Když přejdeme k našemu druhému čtení pro dnešní den, setkáváme se s člověkem, který byl zbaven veškerého vlivu života v Bohu a byl vybrán babylónskými autoritami, aby se naučil jejich způsobům a zastával význačnou funkci. Neznali jej však! V první kapitole knihy nazvané jeho jménem se rozhodl trvat na tom, že bude zachovávat Boží zákony na rozdíl od zákonů lidských. Nejedl babylónské jídlo, které bylo zcela jistě spojeno s uctíváním model. Místo toho trval na tom, že bude vegetariánem.

Zatímco Pavel později prohlásil, že jídlo je pouhým jídlem a modly nic neznamenaají, Daniel věděl, že kdyby uposlechl, oslabil by svou pozici při odmítání dalších aspektů babylónského života, které byly v rozporu s Božími zákony, a odradil by ostatní, kteří nedosáhli takového postavení, jaké bylo plánováno pro něj a pro jeho tři přátele. Ve svém opovržení babylónskou kulturou byl odvážný a stává se tím příkladem nám všem.

Je nepochybné, že pozice, kterou si vybudoval, mu přišla vhod. Nabúkadnesar, který sám začal věřit v moc Danielova Boha, si jej velmi vážil, a Daniel za nadcházejících králů získal vysoké postavení a zemřel v pokročilém věku za vlády perského Kýrose.

Není zřejmé, zda jej Belšasar nějak dobře znal, přestože o něm nepochybně slyšel. Ať už tomu bylo jakkoliv, zdá se, že Daniel měl na tohoto muže, který je většinou považován za Nabúkadnesarova syna, menší vliv než na jeho otce. Belšasar nechoval žádnou úctu k nádobám spojeným s uctíváním Danielova Boha, což mělo strašlivé následky, které byly popsány v této kapitole. Opravdu se nevyplatí vysmívat se Bohu! Rozumím tomu tak, že slova napsaná „rukou“ popsaná v této kapitole souvisela s penězi a znamenala dělení peněz. Předpokládá se, že tekel je jedna šestnáctina hodnoty menší. Ú parsín značí dělení. Království mělo být rozděleno a vydáno Peršanům. Belšasar, zlý vládce, do rána zemřel! Daniel i přes odpor těch, kdo se dostali k moci jinou cestou, prospíval pod dobrou rukou Boží, jenž jej pokládal za svého „milovaného“.

PRÁCE S APOŠTOLY

je vzrušující vidět změny, které zanechal v Ježíšových učednících jeho zmrtvýchvstání! Již se neskrývali ani se nevrátili ke svému každodennímu životu, nýbrž začali kázat světu. V naší první dnešní kapitole z Nového zákona se dočítáme o prvním zázraku, který učinili. Můžeme se zamyslet nad vírou chromého muže, kterého denně pokládali ke Krásné bráně. Možná se nám zprvu nezdál, jsem však přesvědčen o tom, že věřil v moc Ježíše Krista a byl nadšen, když jej učedníci uzdravili. První věc, kterou učinil, každopádně bylo, že vešel do chrámu s díkyvzdáním a úctou v srdci. Říkám si, že kvůli svému postižení možná nikdy předtím v chrámu nebyl! Nyní se mu dostalo tohoto privilegia skrze jméno, které převyšuje všechna jména.

Možná se podíváme nad tím, kolikrát za ona tři a půl léta učedníci neporozuměli Ježíšovu učení. Po přečtení této kapitoly si však můžeme být jisti, že svou Bibli znali. Zatímco kdysi snad předpokládali, že Kristus království založí ihned, nyní (**Skutky 3:19-21**) si uvědomili, co znamenala slova proroků, a věděli, že musí čekat na „čas odpočinutí“, který musí přijít. Tato slova oněch proroků (**2. Samuelova 7:12-16**) musí být naplněna a sliby Abrahamovy se uskuteční.

Ve **Skutcích 4:19-21** jsme si mohli opět připomenout Daniela. Jsou zde „vyvolení“, kteří poslouchají Boha, a ne člověk, ať je to stojí cokoliv, stejně jako on. A stejně jako on povstanou na konci dní ke svému údělu. Kéž se stejný akt milosrdenství vztahuje i na nás.